

Arrest

nr. 86 802 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Bengaalse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het dorp Pollabi te Mirpur, Dhaka. U baatte een gsm-winkel uit, gelegen naast de chemicaliënzaak van uw familie. U studeerde ook en vanaf 2005 werd u actief bij de Bangladesh Jatiotabadi Chhatradal (BJC), de studentenbeweging van de Bangladesh Nationalist Party (BNP). In 2006 werd u BJC coördinator in uw college; in 2007 maakt u deel uit van BJC voor de Pollabi police branch en in 2009 werd u verkozen tot algemeen secretaris van uw universiteit. Op 23 april 2010 nam u deel aan een BNP betoging tegen gas, elektriciteits- en waterproblemen. Uw groep werd echter aangevallen door mensen van de rivaliserende Awami League (AL). De politie keek daarbij toe en viel u zelfs aan. Samen met mensen van de AL sloot de politie 60 of 70 BNP mensen op in het daarbijgelegen BNP bureau. Mensen van de AL vernielden politieauto's maar spanden een zaak aan waarbij 78 aanhangers van de BNP, waaronder uzelf,

verantwoordelijk werden gesteld. Uzelf was niet opgesloten en vernam toen van uw BNP voorzitter dat de politie u zou arresteren. Die nacht verborg u zich in Tongi Market, bij uw schoonzus. U bleef er een tijdje om de politie te ontlopen. Intussen hadden mensen van de AL wapens in uw winkel gelegd, die vervolgens door de politie werden gevonden. Er werd een zaak voor illegaal wapenbezit tegen u gestart op 24 mei 2010. De politie had ook uw verblijf in Tongi achterhaald en in juli 2010 vluchtte u verder naar Jessore, het familiehuis. AL mensen van het dorp wisten dat u bij de BJC was. Op 10 oktober 2010 vonden zij u, sloegen u in elkaar en trachtten u te doden omdat u een BNP leider was geworden. U ontkwam en werd naar het ziekenhuis gebracht. Uw vader bracht u op 12 of 13 oktober 2010 naar een vriend in Chaudagram te Chittagong, die op zijn beurt uw afreis regelde. U verliet Bangladesh op 27 december 2010 per schip en vroeg asiel in België op 11 februari 2012.

U legde ter ondersteuning van uw relaas volgende documenten voor: een geboorteakte, brieven van BJC en uw advocaat, 2 pakketten gerechtsdocumenten, certificaten van de familiezaak, schoolattesten, bijdrageformulieren voor het college, bijdragebewijzen voor BJC, 2 kranten en een rapport van Human Rights Watch

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de wet op Subsidiäre Bescherming zou lopen.

Ten eerste merkt het CGVS op dat u geen overtuigende **identiteitsdocumenten** kon voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. Zoals blijkt uit informatie in het administratief dossier werden sinds 2008 immers landelijk en universeel national ID cards afgeleverd met als oogmerk een ruim gebruik in het dagelijks administratief leven. Zo kan men verwachten dat u voor het beheer van uw gsm-zaak wel degelijk een identiteitskaart nodig zou hebben in uw contacten met bijvoorbeeld de belastingdiensten. De zaak stond immers op uw naam en u had een werknemer (zie gehoorverslag dd. 31.01.2012, p. 3). Uw bemerking dat uw zaak niet geregistreerd was en dat u uw kaart verloor maar toch niet nodig had (pp. 8, 9) kan in dit licht weinig overtuigen. Dat u na deze registratiecampagne nog steeds een weinig bewijskrachtige geboorteakte voorlegt, namelijk van januari 2012, in plaats van het veel nuttiger identiteitsdocument, doet vermoeden dat u uw echte documenten en/of identiteit achterhoudt. Daarbij kan worden opgemerkt dat de kwaliteit van deze geboorteakte niet goed is en derhalve weinig authentiek overkomt. Ten slotte wijst het CGVS er op dat, ondanks u verklaarde actief te worden gezocht door de Bengaalse overheid, uw familie er toch geen probleem in zag om diezelfde overheid te contacteren om voor u een geboorteakte te verkrijgen.

Ten tweede kunnen er bezwaren worden geformuleerd met betrekking tot de **documenten** die u wél voorlegt. Het CGVS stelt in eerste instantie vast dat de vermeende Chhatra- Dal brieven spelfouten in de hoofding bevatten: tweemaal is er sprake van "ogr" in plaats van "org" in de e-mail en webadressen. Dergelijke fouten zijn erg onwaarschijnlijk en doen een vermoeden ontstaan dat ze vals zijn. Dit vermoeden wordt versterkt doordat de teksten vaag en slecht geschreven zijn, zoals in de zin "He is bound to leave the country as present ruling government filed several harassment cases against him after coming to power". Het gesolliciteerd karakter van beide brieven kan ook blijken uit het feit dat zij zeer sterk op elkaar lijken ondanks het feit dat zij door verschillende personen zouden zijn opgesteld. Bovenvermelde opmerking met betrekking op de documenten die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel bij de Chhatra Dal. Dit wordt gestaafd met uw verklaringen over uw activiteiten voor de BJC, die niet kunnen overtuigen. Zo beweert u dat u verschillende belangrijke functies uitvoerde die van u een zichtbare BJC vertegenwoordiger maakten, maar blijft uw beschrijving van deze taken algemeen en stereotiep (p. 5). U was volgens uw verklaringen actief en aanwezig; u had leiderschapskwaliteiten en gaf andere mensen opdrachten maar maakte beslissingen in groep. Aangezien u stelde dat u 100% betrokken was in de politiek, is het des te meer opvallend dat u geen concrete verwezenlijkingen aanhaalt of de nadruk legt op persoonlijke initiatieven of inzichten die het puur uitvoerende overstijgen, ondanks dat er u naar werd gevraagd. Met andere woorden de vraag stelt zich waarom u voor de AL een bedreiging zou zijn geweest die het inleiden van gerechtsprocedures zou verantwoorden. Naast het feit dat dit motief niet overtuigt, is uw onthechte reactie bij het bespreken van uw zaken opvallend. U merkt op dat u niet veel naar de papieren heeft gekeken daar u zich nu goed voelt in België (p. 8). U vond de vraag of de politie een arrestatiebevel droeg een detail (p. 11). Niet u, maar uw broer en uw advocaat weten alles over uw zaak (p. 11). U bent niet echt bekommerd over de vraag of u in beroep zou moeten gaan, daar u nu goed slaapt (p. 13). Gezien u slechts recent in absentia zou zijn veroordeeld tot respectievelijk 3 en 10 jaar gevangenisstraf, kan men eerder verwachten dat u zeer bekommerd bent over de gevolgen hiervan. Voor wat betreft uw gedrag in Bangladesh is het ten andere ook verbazend dat u zich telkens verstopte bij (aangetrouwde) familieleden. Met kan immers verwachten dat dit de eerste plaatsen zijn

waar de politie u zou zoeken. Deze bevindingen ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

In het licht van bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. De neergelegde juridische documenten over uw zogenaamde zaken kunnen deze bevindingen niet in positieve zin ombuigen. Ze zijn niet overtuigend gezien uw ongeloofwaardige verklaringen. Immers moeten documenten steeds gepaard gaan met aannemelijke verklaringen, wat hier niet het geval is. In dit licht dient ook nog te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en die eveneens is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat vervalste juridische documenten veelvuldig voorkomen in Bangladesh. Het lijkt er dan ook op dat dit hier het geval is.

U heeft uw asielrelaas dus niet aannemelijk kunnen maken. Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw relaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het die de toekenning van een **subsidiare beschermingsstatus** in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als beginsel van behoorlijk bestuur zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Na een theoretisch betoog gaat verzoeker in op de concrete motieven van de bestreden beslissing en stelt dat hij beschikt over een beperkte opleiding en niet vertrouwd is met het taalgebruik en de technische complexiteit van juridische documenten. Verder gaat het Commissariaat-generaal er volgens verzoeker aan voorbij dat hij niet over de financiële middelen beschikt om vanuit België via een advocaat in Bangladesh gedetailleerde informatie te bekomen over de procedure die tegen hem loopt, en dat alle informatie wordt aangereikt door een persoon die evenmin juridisch geschoold is zodat het volkomen begrijpelijk is dat verzoeker over slechts zeer beperkte en onvolledige informatie beschikt over de procedure. Volgens verzoeker kan hieruit niet worden afgeleid dat zijn asielrelaas ondoorleefd en ongeloofwaardig zou zijn, aangezien dit afhangt van het feitelijk onderzoek van de onderliggende problemen van verzoeker in het land van oorsprong, en losstaat van de kennis van verzoeker over de neergelegde juridische documenten, dit terwijl het Commissariaat-generaal enkel voortgaat op de kennis van verzoeker hieromtrent.

Verzoeker betoogt nog dat hij alle redelijke inspanningen heeft gedaan om documenten aan te brengen ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoeker meent dat zijn asielrelaas in geheel bekeken coherent en plausibel is en overeenstemt met de feiten die welbekend zijn in Bangladesh. Derhalve is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van zijn dossier geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Het gegeven dat het Commissariaat-generaal in de praktijk vaak in aanraking komt met valse stukken betekent niet dat men op die grond de asielaanvraag van verzoeker kan afwijzen, temeer daar de door hem neergelegde stukken slechts kleine gebreken bevatten die te wijten zijn aan een eenvoudige tyfout.

Het niet meedelen van bepaalde details/aneddotes is volgens verzoeker nog te wijten aan stress voor het gehoor, ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en de opgelopen trauma's in Bangladesh.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat

verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker navolgende motivering van verwerende partij betreffende het ongeloofwaardig bevinden van het door hem voorgehouden asielrelaas: *”Ten eerste merkt het CGVS op dat u geen overtuigende identiteitsdocumenten kon voorleggen, zoals een identiteitskaart of een paspoort. Zoals blijkt uit informatie in het administratief dossier werden sinds 2008 immers landelijk en universeel national ID cards afgeleverd met als oogmerk een ruim gebruik in het dagelijks administratief leven. Zo kan men verwachten dat u voor het beheer van uw gsm-zaak wel degelijk een identiteitskaart nodig zou hebben in uw contacten met bijvoorbeeld de belastingdiensten. De zaak stond immers op uw naam en u had een werknemer (zie gehoorverslag dd. 31.01.2012, p. 3). Uw bemerking dat uw zaak niet geregistreerd was en dat u uw kaart verloor maar toch niet nodig had (pp. 8, 9) kan in dit licht weinig overtuigen. Dat u na deze registratiecampagne nog steeds een weinig bewijskrachtige geboorteakte voorlegt, namelijk van januari 2012, in plaats van het veel nuttiger identiteitsdocument, doet vermoeden dat u uw echte documenten en/of identiteit achterhoudt. Daarbij kan worden opgemerkt dat de kwaliteit van deze geboorteakte niet goed is en derhalve weinig authentiek overkomt. Ten slotte wijst het CGVS er op dat, ondanks u verklaarde actief te worden gezocht door de Bengaalse overheid, uw familie er toch geen probleem in zag om diezelfde overheid te contacteren om voor u een geboorteakte te verkrijgen.*

{..} Het gesolliciteerd karakter van beide brieven kan ook blijken uit het feit dat zij zeer sterk op elkaar lijken ondanks het feit dat zij door verschillende personen zouden zijn opgesteld. Bovenvermelde opmerking met betrekking op de documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel bij de Chatra Dal. Dit wordt gestaafd met uw verklaringen over uw activiteiten voor de BJC, die niet kunnen overtuigen. Zo beweert u dat u verschillende belangrijke functies uitvoerde die van u een zichtbare BJC vertegenwoordiger maakten, maar blijft uw beschrijving van deze taken algemeen en stereotiep (p. 5). U was volgens uw verklaringen actief en aanwezig; u had leiderschapskwaliteiten en gaf andere mensen opdrachten maar maakte beslissingen in groep. Aangezien u stelde dat u 100% betrokken was in de politiek, is het des te meer opvallend dat u geen concrete verwezenlijkingen aanhaalt of de nadruk legt op persoonlijke initiatieven of inzichten die het puur uitvoerende overstijgen, ondanks dat er u naar werd gevraagd. Met andere woorden de vraag stelt zich waarom u voor de AL een bedreiging zou zijn geweest die het inleiden van gerechtsprocedures zou verantwoorden. {..} Voor wat betreft uw gedrag in Bangladesh is het ten andere ook verbazend dat u zich telkens verstopte bij (aangetrouwde) familieleden. Met kan immers verwachten

dat dit de eerste plaatsen zijn waar de politie u zou zoeken. Deze bevindingen ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.” ongemeoid laat waardoor deze als onbetwist en vaststaand dient te worden beschouwd.

2.5. Het argument van verzoeker dat hij beschikt over een beperkte opleiding, en niet vertrouwd is met juridische documenten, kan de Raad geenszins beschouwen als een afdoende verantwoording waarom verzoeker een onthechte reactie vertoont bij het bespreken van zijn zaken. Zelfs van een laag geschoold persoon, mag verwacht worden dat hij zich interesseert voor de zaken die tegen hem werden opgestart. Bovendien dient vastgesteld dat verzoeker verklaarde *“Business Study”* gedaan te hebben en naar de universiteit ging (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 2 en 4) zodat verzoeker bezwaarlijk gecatalogeerd kan worden als een laag geschoold persoon met een beperkte opleiding. In het licht van deze verklaringen draagt de flagrante onwetendheid en desinteresse van verzoeker in zijn zaken bij tot de algehele ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Het argument dat hij financieel niet bij machte is om een advocaat in Bangladesh in te huren om via hem informatie te krijgen kan aan voorgaande vaststelling bijgevolg geen afbreuk doen. Bovendien blijkt dat verzoeker verklaarde dat zijn advocaat in Bangladesh nog steeds zijn zaak behandelt (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 7), zodat het niet financieel bij machte zijn een advocaat te raadplegen indruist tegen voorgaande verklaring.

2.6. Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker stress had en een ingebakken wantrouwen heeft doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Elk gehoorgesprek brengt overigens emoties en stress met zich mee. Hiermee wordt door de ondervrager terdege rekening gehouden. Bovendien is in deze geen objectief gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben zijn asielrelaas volledig en juist te vertellen.

Waar verzoeker beweert dat de door verwerende partij vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden te verklaren zijn door de door hem opgelopen trauma's stelt de Raad vast dat verzoeker deze blote bewering niet ondersteunt met een psychologisch of medisch attest waaruit blijkt dat zijn cognitief geheugen is aangetast waardoor het hem onmogelijk zou zijn een coherente en consistente relaas naar voor te brengen. Verzoeker legt desbetreffend geen enkel bewijs voor.

2.7. Met zijn argumentatie dat de door hem voorgelegde documenten slechts kleine gebreken vertonen, kan verzoeker geenszins afbreuk doen aan de omstandige motivering dat: *“Het CGVS stelt in eerste instantie vast dat de vermeende Chhatra- Dal brieven spelfouten in de hoofding bevatten: tweemaal is er sprake van “ogr” in plaats van “org” in de e-mail en webadressen. Dergelijke fouten zijn erg onwaarschijnlijk en doen een vermoeden ontstaan dat ze vals zijn. Dit vermoeden wordt versterkt doordat de teksten vaag en slecht geschreven zijn, zoals in de zin “He is bound to leave the country as present ruling government filed several harassment cases against him after coming to power”. Het gesolliciteerd karakter van beide brieven kan ook blijken uit het feit dat zij zeer sterk op elkaar lijken ondanks het feit dat zij door verschillende personen zouden zijn opgesteld. Bovenvermelde opmerking met betrekking op de documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde ondermijnen de geloofwaardigheid van uw beweerde profiel bij de Chatra Dal”.* Uit het geheel van de diverse vastgestelde anomalieën, die bezwaarlijk als “kleine gebreken” kunnen worden afgedaan, kon de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluiten tot de valsheid van voormelde stukken. Immers acht de Raad het geenszins aannemelijk dat er in het officiële briefhoofd van Chhatra-dal dergelijke fouten zouden staan met betrekking tot contactgegevens zoals e-mail en webadressen. Tesamen met de vaststelling dat de inhoud van de brieven vaag en in slechte bewoordingen is en dat de teksten sterk op elkaar gelijken dit terwijl zij geschreven zijn door verschillende personen, kan terecht besloten worden dat geen geloof gehecht wordt aan de authenticiteit ervan. Het motief dat in Bangladesh vervalste documenten veelvuldig voorkomen moet mede in het licht van voorgaand motief gelezen worden. De Raad wijst er dienaangaande op dat moet rekening gehouden worden met het geheel van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere elementen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing

opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag.

Ook met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omstandig gemotiveerd waarom deze niet kunnen bijdragen tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Met zijn betoog dat hij alle mogelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen, gaat verzoeker voorbij aan deze concrete motieven en slaagt hij er aldus niet in hieraan afbreuk te doen. De Raad leest voorts nergens in de bestreden beslissing dat het "niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken" een motief is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas zodat deze kritiek grondslag mist.

Verzoekers vage en onaannemelijke verklaringen met betrekking tot de kern van zijn asielrelaas verhinderen nog enig geloof te hechten aan zijn bewering zijn land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag.

2.8. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoeker en dat hij tijdens het gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.9. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar zijn asielrelaas en betoogt dat hij op grond hiervan in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.10. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.11. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER